

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

H ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

pagauit: sed plura simul iussit existere.
 Gryphes. Require in dictioe Gryps
 Grypho. Ibidem Gryphus. Ibidem.
 Grips hui⁹ phis cū y greco scribit: aīal est q̄ dru
 pes & pennatū: quē nōnulli gryphonē appel
 lāt: hic ab Vgu. griphes ī recto declinā p̄cipit
 verū greci γρυψ in recto declināt. Vir. i. Buc.
 Iūgent iā griphes eqs. Griph⁹ cū y greco. nā⁹
 gibb⁹ seu aglinus vocat: a griphis similitudine.

Grudio. Regre in dictioe Grunio.
 Grunio nis: & grudio dis in vna scatione poni
 possunt: auctore Diomed. Iuue. saty. xv. Et cū
 remigib⁹ grunisse Elepenora porcis. Cæcilius.
 Cruento ita ore grūdiebat miser: p̄ grūdiebat
 Claudius Quadrigarius annaliū. xv. Grūdi
 bat grauius pecus suillum: porcorū p̄pitiū est:
 cum voces edunt: auctoribus Oui. li. de philo
 mela: Marcello: Pompeio

Gruis. Reg. i dic. Grus. Gruo. is. Ibidem.
 Grus hui⁹ gruis tā maf. q̄ fœ. gñis est: testib⁹ Pri
 sci. & Phoca: q̄netiā hic et hęc gruis in recto de
 clinari pōt: teste Ser. sup. xi. li. gnei. auis ē nota.
 Inde fit Gruo gruis y bū: q̄d q̄dem gruum est:
 cum voces edūt. Vñ auctore Pōpeio. Cōgrue
 re dictū est: hoc est cōuenire. quia (vt ait) id ge
 nus volucrū minime soliuagum est

G ante V

Gubernaculū & gubernum in vno scato accipi
 possunt: teste Marcello. neq̄ ex cohibeo & hy
 benus componit: vt ridiculus cum Catholico
 somniauit Vgut. sed a ybo greco descendit. q̄d
 illi κυβερνω scriptū ē: teste Prisc. in primo
 de orthographia. Lucill⁹ sat. xx. Proas dispo
 liate & detōdere guberna. Quod nos guber
 nator: greci κυβερνηται dicūt.

Gubernum. Require in dictioe Gubernaculū.
 Gutta. Require in dictioe Guttus.

Gutum. Ibidem Guttur. Ibidem.
 Guttus cū duplicato t: & hoc guttū declinari po
 test: vas erat ligneū vinū guttatim fundēs: teste
 Var. quod & sacris adhiberi cōsueuerat. Gut
 tus item vas erat ex cornu oleū guttatim fun
 dens lauātib⁹ se in balneis. de quo Iuue. intel
 lit: cum ait saty. iij. Et pleno cōponit lintea gut
 to. hic prima estimatiō: ex cornu fiebat rhino
 cerotis: quare etiā rhinoceros a Martiale voca
 tus est. Ait cū. Gestauit fronte modo me iuuē
 cus. verū rhinoceros me putabis pleno gutto
 Gutta stilla cadēs appellat. Esi. Isidor⁹ li. xij.
 guttā stare dixerit: stillam cadere. Gutta item a
 nōnullis podagra dī. Mar. Litigat & podagra
 Diodorus flacce laborat. Guttur etiā cū dupli
 catō t neu. & mascu. gñis est. testibus Capro
 Probo: Prisc. Virg. lib. gnei. vi. Obijcit ille fame
 rabida tria guttura pādens. Plau. in aulu. Eūā
 ne obturat inferiorem gutturem.

H ante A

Aeres cū æ diphthogo: te
 ste Apu. scribit: & cōis ge
 est: teste Priscia. & facit in
 gto heris vel heredis: auto
 ribus Marcel. & Pōpeio.
 & (vt idē scripsit Pōpeius)
 Heres apud antiquos dñs
 putabat. Inde (vt ait) Hēre
 dium paruulum p̄gredium

Herediū. Reg. in dic. Heres. (dictum est
 Heres cū æ diphth. scribit: nec ab herco heres
 deducit: vt cum Catholico Vgu. somniauit. sed
 ab ἡρεομαι: quod opto scari: vel eligo deri
 uat: vñ & optio dici pōt seu electio. Inde cōpo
 sita diheresis cū i latino et æ diphthogo: synhe
 heresis cum y greco & æ diphthongo.

Halec hui⁹ halecis cū aspiratiōe in initio & vni
 col scribit. Nā & a Nonio inter dictiones aspi
 ratū principū habētes collocat: & tā foemi. q̄
 neu. gñis est: auctorib⁹ Capro: Diomede: Prisc.
 Mar. Cui portat gaudens ancilla paropside ru
 bra halacem. sed q̄pronus illa vorat. Hora. ser
 mo. xiiij. Ego fecem prim⁹. & halec prim⁹ inue
 nit piper albū cū sale nigro: piscis est gen⁹: & li
 quaminis. Plin. Halec imperfecta: nec collara
 Hamadrias cū aspirato initio & y greco: cōpo
 nitq̄ ex ἁμα aduerbio: apud grecos ordinis
 quod fecit simul. & ἁμα quē est quercus.
 hoc est nimpha: q̄ vna cū arborib⁹ nascitur &
 perit. neq̄ ab eo quod est amās participiū de
 scendit: vt cum Catholico ridiculus somniauit
 Vguno. Catullus. Floridis venit enitens myr
 tus Asia ramulis. Quo hamadryades deæ. Lu
 diciū sibi roscido: nutrit in humore.

Hames hamitis. Require in dictioe Hamus
 Hamus vestimentū est ferreū ad capiēdos pisces
 Hames huius hamitis cū aspiratiōe initij a Gas
 parino annotari p̄cipit. a Festo tñ inter dictōes
 aspiratione carentes in a lra reponit. Ait enim
 Amites particē sunt aucupales. Et licet Vgutio
 foemi. tradiderit esse gñis: mascu. tñ gñis est.
 dicente Acrone super illud Horatiū in Epodo.
 aut amite leui. Parua tendit rætia: leui amite. i.
 limpido: gracili. Nō dixit limpida

Hariolus cum aspiratiōe in initio annotatur: te
 ste Apuleio: dictusq̄ est vt tradit Donatus sup
 Terentiū phormionē. quasi fariol⁹ a fando: ita
 vt f digamma in aspirationē cōuersum fuerit:
 siue ab halando. Nā (vt ait) halitu solebāt ex
 cludere velut immortalē animā vt diuinā recl
 perent. vnde & vocē eiuscēmodi dabāt: quē est
 hoc: quod ipsum hoc: sonū exhalandi vim p̄
 stat. Et paulo post. Haruspex (ingit) ab haruga
 noiat. haruga em hostia dicit ab hara deducta
 in qua concluditur & seruatur. Hara autem est

in q̄ pecora recludunt. hęc Donat^o. At y^o Serui. lūp Donati artē: ex hara & specio haruspex cōpositū dixit. Nā hara: gen^o est auis: cui vatici nātes haruspices intēdebāt. cui^o traditio magis placet. Et ab hara aue hariol^o etiā (vt existimo) dict^o est: neq; ab hara altari spiratiōe carēte: pri māq; pducēte syllabā: hariolus: necharuspex deriuat. vt Vgu. somniauit: q̄q; prima syllaba corripit: dicēte Vir. li. gnei. viij. Retinet lōgeu^o haruspex. Hariol^o q̄tuor correp. hz syl. q̄re he roico metro m p pceumaticū pedē capi nō p̄t Harpe hui^o harpes: enus erat falcāt^o: q̄ vsus est Persē: de q̄ Luca. Harpem alteri^o mōstri iam cēde rubenē. Harpya cum y greco in secūda syl. seq̄nte i latino auis est rapax. Vir. li. gnei. iij. Hirpyg: et magnis quatū dāgorib; alas. har pis opidū est Mūsae inferioris: teste Ptolem.

Harpia. Require in dictiōe Harpe
Harpis. Ibidē. Haruga. Req. in dic. Hariolus.
Haruspex. Require ibidem.

Haurio ris cū aspiratiōe principij annotat: teste Apu. f. in secūda huius verbi psona hauris: ab eo qd est auris differat. & facit in p̄teri. hausi et hauriui. in supio haustū & hauritū: teste Prif. Varro. li. xxiij. ad Cice. Cū diē haurierint. sed & haufum formāt supinū: auēte Virg. li. gnei. iij. dicētis. Spero egdem medijs (siq; pia numi na p̄nt) Supplicia haufum scopulis. i. te luitur: siue datur. f. est latu: vel passurū: vt interpreta tus est Serui^o. Haurire itē tenere fca. Vir. geor. li. iij. Et mediū sol igne^o orbē: hauferat. haurire: exhaurire. Lucylli^o li. xxx. Quantū haurire animis musae & fortia gestit. Haurire: audi re. Virg. li. gnei. iij. Vocemq; his aurib; haufi. Haurire: accipe (vt vult Serui^o) seu auare fume re: vt interpretat Marcell^o. Vir. gnei. li. i. Ille im piger haufit. Spumantē paterā: & pleno se p luit auro. Haurire defatigare. vt expōit Marcel lus. seu ferire vt dicit Ser. Vir. geor. iij. Exultan tiac; haurit: corda pauor pulsans. Haurire vul nerare: vt voluit Seruius: seu confodere: vt dixit Marcellus. Vir. li. gnei. x. Per tunicā squa lentem auro latus haurit apertum

H ante E

Hebdomoda. Require in dictiōe Hebdomas
Hebdomas huius hebdomadis: & hęc Hebdo mada declinari pōt. Petr^o Riga in Daniele. Se ptem sic annos hebdomas vna facit.

Hebenum. Require in dictiōe Hebenus.

Heben^o cū aspirato initio: teste Herodiano scribi tur: arbor est: cui^o lignū tā heben^o fce. gñe: q̄ he benū neutro declinari pōt: teste Serui^o sup. ij. geor. Luca. li. x. Heben^o mareoticavastos: Nō operi postes. Virgil. libro p̄fato. Sola India nigrum: Fert hebenum.

Heulo. Require in dictiōe Heiulor.

Heiulor depo. est verbū. Vñ Prif. in tractatu ver bor; actiue vocis: p passiuē y bis positō: ait. Heiulo p heiulor antiq; prulerūt. Qd etiā Hie ro. vsurpauit cū in Iob ca. xxxv. dixit. Propter multitudinē calūniator; clamabūt: & heiula būt pp̄ vim brachij tyrānor; neq; ex e & Iul lus (qd ppriū viri nomē fuit) heiulor cōponit vt cū Catholico ridicul^o somniauit Vgu. f. ab hea interiectiōe descēdit: a q̄ aspiratiōe recipit:

Hellas. Require in dictiōe Hellen

Helix. Require in dictiōe Hellen.

Helle. Requirit ibidem

Helcus. Require in dictiōe Hulus

Helleborum. Require in dictiōe Helleborus

Helleborus & hellebor; dici in recto pōt: herba est purgatoria: dicēte Hora. in epistolis. Expul sit helleboro morbu: bilem q; meraco. Vir. ge or. iij. Scilicet q; helleboros q; graues nigrūq; bi tumen. Et cū aspiratiōe in initio (vt Apul. tra dit & Tortel. & cum duplicato l scribit. At y^o Geor. absq; aspiratiōe elloborum scribi p̄cipi pit: vt in ipsa dictiōe diximus

Helus. Require in dictiōe Holus

Hellen cū duplicato l scribit: fuit fili^o Deucalio nis. Helle hui^o les cū gemio l: fuit Athamantis Argiuor; regis filia. Hellas hui^o ladis cū dupli cato l: regio est: q̄ alas Grece vocat. Elis huius elidis absq; aspiratiōe principij: & cū vnico l et i latino: vrbs est Arcadię: teste Ptole. Stati^o li. Thebai. ij. Sed mihi nec Sparta genitos: nec eli de missos. Helix hui^o helicis cū aspiratiōe & vni co l & i latino scribit. etsi a Tortel. cū gemina to l scribi p̄cipiat. Nā apud Theocritū edyllio primo primā syllā. corripit: gen^o est hederæ.

Here. Require in dictiōe heri.

Heri & here in vno fcatō dici potest: auctorib; Quiniliano: Festo Prif. Vnde Iuue. saty. iij. ait Res hodie minor ē here: q̄ fuit: atq; eadem cras Nam si heri dixisset: versus stare non posset. sic & Martialis Epigrāmatū. i. Et positum est no bis nil here p̄ter aprum.

Hermagora. Require in dictiōe Hermagoras.

Hermagoras & hermagora (qd protulit in rhæ toricis Cicero: & in Bruto) declinari i recto po test: proprium fuit viri nomen

Herma. Require in dictiōe Hermes

Hermes hui^o hermis vel hermetis. & Herma huius mæ declinari pōt. & latine Mercurius dicit & nōnunq; p statua ponit. Iuue. saty. viij. Nil nisi Cecropides: truncoq; simillimus: Hermē. Aemilius Probus in Alcibiadis vita. Id cū appa reret: priusq; classis exiret: accidit vt vna nocte oēs hermē q in opido erāt Athenis deſcerent: p̄ter vnū: q ante ianuā erat. Herma (vt scribit Fest^o) a grecis p firmamēto ponit. interdū etiā (vt ait) laburā fcat. Hermus flui^o est Lydię: